

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

29. An Episcopus vigore dicti decreti possit absolvere ab
excommunicatione contracta ob delictum occultum duelli contra Bullam
Clementis VIII. Ex part. 7. tract. 2. reso. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

generaliter, non distinguendo inter referuationes presentias, & futuras; ergo generaliter est intelligendum; leg. pretio, ff. de pab. in rem. ab. & cap. plia, §. fin. de maior. & obed. Tum quia facultas absolvendi, qua datur in libetis extenditur ad peccata futura. Tum quia Concilium in dicto Decreto ponit regulam generalem circa referuationes Pontificias, ut nimirum intelligantur de criminibus publicis, non vero de oculis cum limitatione in codem decreto polita. Tum deinde, quia tam in referuatione, quam in referuandis, est eadem ratio ab solutio- nis, si sunt occulta, ac proinde debet in utrisque esse eadem legis dispositio; cur enim minor erit Episcoporum auctoritas in nouis referuationibus, quam in antiquis? Ad declarationem vero S. Pontificis responderet illa non constare authenticè; vel debere intelligi, quando noua Constitutio in referuatione apponetur. Clausulam sufficientem experientem derogationem dicti Decreti Concilij Tridentini. Hinc queritur.

RESOL. XXVIII.

An si quis ex aliquo iusto impedimento non possit Romanam personaliter adire pro ab solutio- ne à Summo Pontifice obtinenda, teneatur per epistolam recurrere ad Peccentiariam, vel possit ab Episcopo absolu- tur?

Ei an si impedimentum non sit furorum perpetuum, Episcopus debet absoluere ad reincidens?

Ei in textus huius Resolutionis explanantur causa, pro quibus impeditus adire Pontificem possit absolu- tur ab Episcopo a confessore, suspensionibus, &c. Ex p. 7. tr. 10. & Msc. 1. Ref. 2. 3.

*T*eneri recurvere ad sacram Peccentiariam docet nouissime Pater Thelaurus in praxi de penit. p. 1. c. 24. §. Respondeo terro, verb. Amplia tem, sed citat Barboiam & Bonacinam.

1. Ego vero negatiæ sententiae adhæreo quam ex Henrique tunc Aula de cens. part. 2. cap. 7. dis- putau. dub. 6. alferens, quod qui impeditus est ire personaliter Romam, non teneat mittere Procurato- rem pro ab solutio- ne, nec Epistolam. Et idem ap- ponam etiam huius verba Ludouici Capentius in Car- lo Theologico tom. 2. tract. 25. dispu. 2. fct. 12. n. 134. sic alferens. Ab excommunicatione referuata pos- sit ab solutio- ne referuans, vel eius successor, vel su- perior, vel habens potestatem delegatam, vel priuile- gium; Episcopus vero ex Tridentino potest ab solue- re ab excommunicatione referuata Papa, quando- que sedicuum est occultum, in modo quando est publica- ta in excommunicatio, & excommunicatus est impedi- tus, ita ut non possit recurvere ad Papam, ex cap. De cetero sententia excommunicatione & ita teneat Nauarr.

2. cap. 17. n. 9. Haec autem impedita sunt. Primo periculum mortis in itinere. Secundò infirmitas longa, etiam periculosus non sit, ex cap. De his, & cap. Quamus. Tertio paupertas, nemo enim tenetur mendicare, vt ad Curiam vadat pro ab solutio- ne, nisi alias mendicus esset, tunc enim ire tenetur, nisi forte mendicando se vxoretur, atque filios aleret, &c ad hanc paupertatem reducitur obligatio alendi vxorem, filios ac familiam proprio labore. Quartò, artas sue fœniles, sive pueriles, sive in puberibus. Quinto, sexus fugitivas, vt scemina cuiuscumque conditionis. Sexto, qui sui iuris non est, sed alteri adstrictus, vt fi- liusfamilias, & seruus qui Papam adire non possunt, sine praedictio parentis, vel domini. Septimo, cu- tam animarum, vel temporale dominium habentes quando timetur quod per absentiam oues, aut yafalli Tom. III.

detrimentum patiantur. Octo, debilitas in viris delicatis qui labores itineris sustinere non valent, siue etiam debilitas in membris, vt oculus, & clavis; sive quolibet aliud impedimentum, quod arbitrio prudentis legitimum iudicetur. Et haec omnia constat ex variis iuribus in quibus sic decernuntur. Adde concta Nauarum num. 89. quod si excommunicatus impeditus est ex superadietis causis adire Papam, non tenetur adire Legatum, vel alium habentem priuilegium Papae ad absoluendum, sed satis esse non posse adire Papam, vt ab Episcopo absolvi possit, quia nullibi amplius requiritur ut possit Episcopus absoluere: nisi quod non possit Pontifex adiri. Hucys-

Sup. hoc pro Legato in to. 1. tract. 5. Ref. 16. §. Seclusa, per totum, & le- ge etia Ref. not. 1. dicti §. Et pro pris- mo conten- to in hoc §. vit. ibidem, §. verum, & seqq. & pro cautione iu- ratoria in tom. 5. tr. 1. Ref. 204. §. 1. post me- dium, ver- quod omnis, & in anni ss. eius an- not.

RESOL. XXIX.

An Episcopus vigore dicti Decreti possit absoluere ab excommunicatione coniacta ob delictum occultum duellis contra Bullam Clem. VIII. Ex p. 7. tract. 2. Ref. 21.

*S. 1. V*identur negatiæ respondendum ex clausula derogatoria Constitutionis Clem. VIII. quae est in vers. ipsas vero ciuitates, &c. ibi, etiam praetextu quarumvis facultatum, & indultorum quibus personis, &c. Sed respondeatur, quod in clausula derogatoria nulla sit mentio de Conc. Trid. & ad reuocandam dictam facultatem reqaurit, vt specialis mentio fiat de illo, vt committere docent DD. teste Couart, in lib. 4. variarum resolutionum, cap. 16. num. 6. versi. Item Decretales Epist. in fin. Emanuel Roderic. in suis questionib. Regular. tom. 1. q. 8. art. 10. & Sanchez de Matrim. tom. 3. lib. 8. dispu. 35. n. 17. & ita obseruauit Sixtus V. in sua Bulla contra Clericos male promoto, & quotidie obseruantes Pontifices in cursim ad medium.

Sup. hoc in to. 7. tr. 1. ex doctrina Ref. 264. in fine versi. sed quidquid, & in alia Ref. eius prima not. & in to. 4. tr. 1. ex la- tra doctrina Ref. 407 & aliarum eius prima an- not. signan- ter in §. 7. Item posse, & quotidie obseruantes Pontifices in cursim ad medium.

2. Sed adhuc obstante videtur declaratio quadam Congregationis Eminentissimum Cardinalium ad interpretationem Concil. Trid. deputata, quam refert Steph. Quaranta in sum. Bullary verb. Confess. in fin. Cum enim Sixti V. facultatem concessisset Patribus Congregationis Oratori S. Mariae in Vallicella de Vrbe, vt qui ex ipsis prædictis examine ad audiendas in ipsa Vrbe Confessiones à Vicario approbati fuerint, extra eandem Vrbem absque alio examine de licentia tamen Ordinariorum locorum Confessiones liberè audire valeant, in paribus præcipue Neapolis fuit in dubium revocatum priuilegium prædictum sub praetextu, quod non contineat præcisam derogationem, neque mentionem faciat aliquam Conc. Trid. sej. 23. cap. 15. quo cauetur ne quis absque proprietum Diocesanorum examine audeat Confessiones audi- re, id est prædicti Presbyteri Congregationis Oratori supplices desiderant super hoc responsum, an fuerit necessaria derogatio faci Coriscilij Tridentini.

3. Censuit Sacra Congregatio, si huiusmodi priuilegium fuerit, vt proponitur à Sede Apostolica concessum, utique omnino esse obseruandum, quamvis nullam derogationem, aut mentionem Conc. Trid. contineat. Haec ille. Ecce quomodo nulla

Dd mentio

314. Tract. III. De Potestate Episcoporum,

mentio sit facta Concilij Tridentini, & tamen dicitur esse reuocatum.

4. Sed respondeatur, quod licet in dicto priuilegio non ad hanc clausula² specialis derogatoria dicti Concilij, sed tantum clausula generalis; tamen quando Pontifex dispensat in speciali, & certo casu contra Concilij Generalis prohibitionem, non requiritur specialis derogatio dicti Concilij, quia cum clausula generalis prædicta nequeat vera redi nisi in e solo casu contra Concilij prohibitionem, debet haec generica derogatio reputari pro specifica, & exprefsa, alia nullius esset momenti. Ita docet Loaces de Matrim. Regis Angliae, dub. 16, num. 2n. & Iason in l. 1. ff. de lib. & poſſum, vbi multa cumulat; quos refert, & sequitur Sanchez de Matrim. tom. 3, lib. 8, diff. 35, num. 10. Et hac ratione forsitan adducta Sacra Congregatio censuit prædictum Priuilegium esse obseruandum. Vnde nihil obstat contra ea, quæ in superiori Refol. docui.

5. Dicendum est igitur hodie Episcopos non obstante Constitutione Clerc. VIII. posse absoluere vigore Decreti Concilij Tridentini ab excommunicatione occulta Duelli. Et ita tenet Bonacina de Cens. diff. 1, queſt. 3, punct. 1. n. 1. & Peregrinus tract. de Duello, queſt. 33, num. 1. quidquid in contrarium aferat Marchinus de Sacramento Ordinis, tractat. 1. part. 9, cap. 3, num. 8.

RESOL. XXX.

An Episcopus vigore huius Decreti possit absoluere à censura occulta contra dicta ex Bulla Pij V. & Greg. XII. ob ingressum Monasterij Monialium? Et an Episcopus vigore Concilij possit absoluere à suspensione, quam incurruunt Religiosi admittentes feminas intra clauſtra, si sit occulta, quod idem dicendum est de Praelatis Regularibus?

Et an fas sit Episcopis, vel Praelato Regulari absoluere Monasterium sibi subditam, quæ ē Monasterio ad malum finem egressa est, dummodo delictum sit occulta? Ex part. 7, tract. 2, Refol. 22.

S. 1. Negatiū respondent Chapeauilla tract. de Sup. loc. cas. refer. c. 14, q. 3, diff. 2. Iacob. de Graffis in tract. lib. 10, q. 5, n. 17. Zecchius de cas. refer. casio. n. 1. Aloysius Riccius in praxi tom. 1, refol. 544, n. 5, cum aliis. Et ita afferunt respondentes sacram Cardinalem Congregationem. Et ratio est, quia rescriptio huius excommunicationis fuit publicata, & facta post editum Concilij Trident.

2. Sed contariam sententiam in terminis nostræ Bullæ docet Homobonus de Bonis in exam. Ecclesiasti. part. 1, tract. 7, c. 17, queſt. 26. & in tract. de pluribus part. 1, cap. 22. Zerola in praxi Episc. part. 1, ver. Moniales, queſt. 8. Sanchez in sum. tom. 2, lib. 6, c. 15, n. 76. vide etiam P. Peregrinus tract. de duello, queſt. 37, num. 3. & Suarez in 3, diff. 30, seſt. 1, n. 12, & 13, & alios. Et ratio est, quia cum in reservatione huius excommunicationis non efficiatur mentio de Concilio Tridentino, non censetur illi derogatur, ex communione Doctorum sententia, quia decretum aliquius Concilij generalis, ita matura deliberatione facit sunt, vt videantur confinare vim clausula² derogatoria ad alia de cœptu posteriora contraria, nisi de illis specificam faciant mentionem, vt docet Henrique lib. 7, cap. 26, num. 3. Vinaldus in Candel. part. 3, c. 12, num. 22. vide etiam Menoch. vol. 3, conf. 294, num. 11, & 12. Gutiérrez in lib. nemo potest de legar. 1, n. 17; Caualc. part. 1, decal. 29, num. 16. Couar. 1, 4, ver. c. 16. Parvum lib. 2, conf. 2, n. 30, & alios.

3. Dicendum est igitur, Episcopum vigore Concilij Tridentini, queſt. 25, cap. 6, posse absoluere ab excommunicatione dummodo sit occulta, contra dicta ex ingressu ad Monasteria Monialium contra prohibitionem Gregorij XIII, quod etiam potest facere Confessarius vigore Bullæ Cruciatæ.

RESOL. XXXI.

An ingredientes septa Monasterij Monialium, & cum sacra Virgine incœta committentes, si casus sit occulta, possint ab Episcopo absolutionem excommunicationis obvinire?

Et an possint supradictam absolutionem obtinere à quocumque Confessario vigore Bullæ Cruciatæ?

Ex parte 2. tractatu 16. & Misc. 2. Refol. 33, alios 35.

S. 1. Negatiū respondent Chapeauilla tract. de Sup. loc. cas. refer. c. 14, q. 3, diff. 2. Iacob. de Graffis in tract. lib. 10, q. 5, n. 17. Zecchius de cas. refer. casio. n. 1. Aloysius Riccius in praxi tom. 1, refol. 544, n. 5, cum aliis. Et ita afferunt respondentes sacram Cardinalem Congregationem. Et ratio est, quia rescriptio huius excommunicationis fuit publicata, & facta post editum Concilij Trident.

2. Sed contariam sententiam in terminis nostræ Bullæ docet Homobonus de Bonis in exam. Ecclesiasti. part. 1, tract. 7, c. 17, queſt. 26. & in tract. de pluribus part. 1, cap. 22. Zerola in praxi Episc. part. 1, ver. Moniales, queſt. 8. Sanchez in sum. tom. 2, lib. 6, c. 15, n. 76. vide etiam P. Peregrinus tract. de duello, queſt. 37, num. 3. & Suarez in 3, diff. 30, seſt. 1, n. 12, & 13, & alios. Et ratio est, quia cum in reservatione huius excommunicationis non efficiatur mentio de Concilio Tridentino, non censetur illi derogatur, ex communione Doctorum sententia, quia decretum aliquius Concilij generalis, ita matura deliberatione facit sunt, vt videantur confinare vim clausula² derogatoria ad alia de cœptu posteriora contraria, nisi de illis specificam faciant mentionem, vt docet Henrique lib. 7, cap. 26, num. 3. Vinaldus in Candel. part. 3, c. 12, num. 22. vide etiam Menoch. vol. 3, conf. 294, num. 11, & 12. Gutiérrez in lib. nemo potest de legar. 1, n. 17; Caualc. part. 1, decal. 29, num. 16. Couar. 1, 4, ver. c. 16. Parvum lib. 2, conf. 2, n. 30, & alios.

3. Dicendum est igitur, Episcopum vigore Concilij Tridentini, queſt. 25, cap. 6, posse absoluere ab excommunicatione dummodo sit occulta, contra dicta ex ingressu ad Monasteria Monialium contra prohibitionem Gregorij XIII, quod etiam potest facere Confessarius vigore Bullæ Cruciatæ.

RESOL. XXXII.

Quidam hereticus externus, sed occulus impetravit in foro conscientia absolutionem ab heresi Roma à quoddam Penitentiario Sunni Pontificis, modo vult sacros Ordines suscipere; queritur primum, an propter illam heresim incurrit irregularitatem?

Secundum